

Sygn. akt III Nsm 82/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Honorata Wójcik

Protokolant: st. sekr. sąd. Barbara Salamondra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2018 roku

sprawy z wniosku M. K.

z udziałem S. K.

o zmianę wyroku rozwodowego w przedmiocie kontaktów z małoletnim dzieckiem

p o s t a n a w i a:

1. zmienić pkt. 3 wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi I Wydział Cywilny w sprawie IC 2070/10 z dnia 07.03.2011 r. w ten sposób, że:

A) ustalić kontakty M. K. z jego małoletnim synem I. K. ur. (...) w trzecią sobotę każdego miesiąca poczynając od godziny 11.00 do godziny 16.00 w miejscu zamieszkania małoletniego w Ł., os. (...) z prawem zabraniającego małoletniego poza miejsce zamieszkania za jego zgodą;

B) ustalić kontakty M. K. z jego małoletnim synem I. K. ur. (...) w Święta Wielkiej Nocy w latach nieparzystych w Niedzielę Wielkanocną a w lata parzyste w Poniedziałek Wielkanocny od godz. 11.00 do godz. 16.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego za jego zgodą;

2. zobowiązać uczestniczkę S. K. do wydawania dziecka w zakresie ustalonych kontaktów a wnioskodawcę M. K. do odbierania dziecka i ewentualnego odwożenia do miejsca zamieszkania pojazdem przystosowanym do przewozu dzieci;

3. oddalić wniosek w pozostałej części;

4. zasądzić od M. K. na rzecz S. K. kwotę 1680 (jeden tysiąc sześćset osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt III Nsm 82/17

UZASADNIENIE

W dniu 13 marca 2017 roku wnioskodawca M. K. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wystąpił do Sądu z wnioskiem o zmianę kontaktów ustalonych z jego dzieckiem I. K. w wyroku rozwodowym i we wniosku zawarł wniosek o zabezpieczenie jego kontaktów z małoletnim synem.

W uzasadnieniu wskazał, iż Sąd Okręgowy w wyroku rozwodowym ustalił kontakty M. K. z synem I. K. poza miejscem jego zamieszkania, ale bez możliwości noclegu u wnioskodawcy. M. K. wnioskuje o ustalenie kontaktów częściej i z możliwością zabierania syna na noc, a w szczególności:

- a) w pierwszy i trzeci weekend każdego miesiąca od godziny 16.00 w piątek do niedzieli do godziny 16.00;
- b) w okresie Świąt Wielkiej Nocy w latach nieparzystych od godziny 16.00 w sobotę do Niedzieli Wielkanocnej do godziny 16.00, a w latach parzystych od godziny 16.00 w Niedzielę Wielkanocną do godziny 16.00 w Poniedziałek Wielkanocny;
- c) w święta Bożego Narodzenia naprzemiennie w latach parzystych w Wigilię od godziny 18.00 do pierwszego dnia świąt do godziny 18.00, w latach nieparzystych od godziny 18.00 pierwszego dnia świąt do 18.00 drugiego dnia świąt;
- d) w okresie wakacyjnym – każdego roku wakacji pierwszy tydzień lipca i pierwszy tydzień sierpnia;
- e) w okresie ferii zimowych – pierwszy tydzień ferii w latach nieparzystych, w latach parzystych drugi tydzień ferii.

(wniosek – k. 2-5)

Postanowieniem z dnia 23 marca 2017 r. Sąd oddalił wniosek o zabezpieczenie roszczenia w trybie zarządzenia tymczasowego na czas trwania postępowania (k. 16-17). Na rozprawie w dniu 3 sierpnia 2017 r., precyzując w piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2017 r. pełnomocnik uczestnika ponownie zgłosił wniosek o zabezpieczenie kontaktów wobec zmiany okoliczności sprawy i wyprowadzki uczestniczki postępowania do W. (k. 163). Postanowieniem z dnia 9 listopada 2017 r. Sąd zabezpieczył kontakty wnioskodawcy z jego małoletnim synem w następujący sposób:

- w pierwszy i trzeci weekend każdego miesiąca od godziny 16.00 w piątek do godziny 16.00 w niedzielę;
- w święta Bożego Narodzenia naprzemiennie w latach parzystych w Wigilię od godziny 18.00 do pierwszego dnia świąt do godziny 18.00, w latach nieparzystych od godziny 18.00 pierwszego dnia świąt do godziny 18.00 drugiego dnia świąt;
- w okresie Świąt Wielkiej Nocy w latach nieparzystych od godziny 16.00 w sobotę do Niedzieli Wielkanocnej do godziny 16.00, a w latach parzystych od godziny 16.00 w Niedzielę Wielkanocną do godziny 16.00 w Poniedziałek Wielkanocny;
- w okresie wakacyjnym – każdego roku wakacji pierwszy tydzień lipca i pierwszy tydzień sierpnia

zobowiązując uczestniczkę S. K. do każdorazowego wydania małoletniego I. K. ojcu na tak ustalone kontakty oraz przekazania M. K. aktualnego adresu małoletniego I. K. celem umożliwienia realizacji ustalonych powyżej kontaktów, zaś wnioskodawcę do każdorazowego odwiedzenia małoletniego I. K. po zakończonych kontaktach do jego aktualnego miejsca zamieszkania. Na skutek zażalenia uczestniczki postępowania Sąd Okręgowy w Łodzi XII Wydział Cywilny Rodzinny postanowieniem z dnia 16 lutego 2018 roku zmienił zaskarżone postanowienie w następujący sposób:

1. przyznał M. K. prawo do kontaktu z małoletnim synem I. K. z prawem zabierania poza miejsce zamieszkania dziecka:
 - a. w trzeci weekend miesiąca od piątku od godziny 16.00 do niedzieli do godziny 16.00;
 - b. w Ś. Wielkanocne w latach parzystych od godziny 16.00 w Wielką Sobotę do godziny 20.00 w Wielką Niedzielę,zobowiązując matkę małoletniego S. K. do wydania dziecka na kontakty;
2. zobowiązał wnioskodawcę M. K. do odbierania dziecka na kontakty i odwożenia do miejsca zamieszkania po zakończonych kontaktach;
3. oddalił wniosek w pozostałej części.

Stanowisko uczestniczki w sprawie zostało sprecyzowane w na rozprawie w dniu 24 października 2018 roku, która wniosła o oddalenie wniosku, a ponadto o zmianę wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie I C 2070/10 w punkcie

3 w ten sposób, żeby sąd ograniczył kontakty M. K. z jego małoletnim synem poprzez zakazanie osobistych spotkań (elektroniczny protokół rozprawy czas: 00:02:29 – k. 910).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Uczestnicy postępowania M. K. i S. K. są rodzicami małoletniego I. K. urodzonego (...). Są po rozwodzie, nie mieszkają razem.

(okoliczności przyznane; dowód: akt urodzenia – k. 10)

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie I C 2070/10 ustalone zostały kontakty M. K. z małoletnim synem I. K. w następujący sposób: ojciec ma prawo widywać małoletniego syna na przemian w miejscu zamieszkania dziecka i poza miejscem zamieszkania dziecka, ale w obecności matki dziecka w każdy wtorek i czwartek w godzinach od 16.00 do 19.00 oraz co drugą sobotę w godzinach od 12.00 do 19.00, zobowiązując S. K. do każdorazowego wydawania małoletniego I. na widzenia ojcu,

(dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Łodzi w sprawie I C 2070/10 – k. 9)

Wówczas małoletni I. K. miał niespełna rok. Przebywał pod bezpośrednią pieczęcią matki w miejscu jej zamieszkania. Matka pełniła wiodącą rolę w wychowaniu syna. Wnioskodawca przyjeżdżał na początku do miejsca zamieszkania uczestniczki, ale nigdy nie wykonywał kontaktów w pełnym wymiarze. Po wyroku rozwodowym kontakty wnioskodawcy z jego małoletnim synem przebiegały w zróżnicowany sposób. M. K. nie spotykał się z synem we wtorki po południu, gdyż mu to nie pasowało. Małoletni miał w tym czasie dodatkowe zajęcia z angielskiego. Co do kontaktów wyznaczonych w czwartki i soboty, odbywały się one albo zgodnie z wyrokiem sądu albo za porozumieniem stron były zmieniane, przekładane, skracane lub wydłużane. Wnioskodawca przekładał kontakty wyznaczone na sobotę na niedzielę, gdyż w soboty pracował. Raz za zgodą uczestniczki małoletni I. spędził u wnioskodawcy w domu cały weekend, tj. z dwiema nocami. Podczas spotkań jeździli na wycieczki, np. na piknik do lasu, na basen, na wystawę lego, grali w gry. Małoletni I. lubi spędzać czas w ten sposób. Wnioskodawca nie odrabiał z synem lekcji, gdyż ten nie miał podręczników. W tym czasie spotykał się także z babcią ojczystą. Raz jechał z synem samochodem bez prawa jazdy, raz przewoził syna bez wymaganego fotelika. Trzy razy zdarzyło się, że zostawił syna pod opieką partnerki, za jego zgodą. W tym czasie wnioskodawca pojechał do cukierni i „załatwić sprawę”.

(okoliczności bezsporne oraz dowód: zeznania wnioskodawcy e-protokół z dnia 24.05.2017 r. 00:03:05 – k. 142v; zeznania I. K. e-protokół z dnia 15.01.2018 r. 00:02:03 – k. 252; kserokopia kalendarza – k. 30-99; rozmowy pomiędzy stronami na komunikatorze społeczności – k. 100-136 oraz 156-160; fotografie z pobytu u ojca – k. 140; zeznania świadka K. K. e-protokół z dnia 24.05.2017 r. 00:39:39 – k. 144; zeznania świadka J. B. (1) – k. 161v-162; zeznania świadka T. Ś. – k. 161v-162; zeznania świadka A. K. – k. 162v; zeznania świadka E. G. e-protokół z dnia 15.01.2018 r. 00:12:28 – k. 252v)

M. K., ma 36 lat z zawodu jest nauczycielem. Odbił leczenie odwykowe w Ośrodku (...) w S. w dniach 2 - 30 grudnia 2014 r., a następnie 6 miesięcy uczęszczał na terapię w systemie ambulatoryjnym. Do 24 sierpnia 2016 r. utrzymywał stały kontakt z ośrodkiem. Do 24 maja 2017 r. nadal się leczył. Jest aktywnym członkiem grupy otwartej na facebooku „sterydy anaboliczne”.

W dniu (...) urodziło mu się drugie dziecko, córka Z.. Od 27 sierpnia 2017 r. nie wykonywał kontaktów określonych w postanowieniu Sądu Okręgowego w Łodzi w przedmiocie zabezpieczenia na czas trwania niniejszego postępowania z małoletnim I. K.. W dniu 30 sierpnia 2017 r. uczestniczka poinformowała wnioskodawcę o tym, że przeprowadza się wraz z synem w okolice W. – S., ul. (...). Nie utrzymywał kontaktu telefonicznego z synem. Zadzwoił w święta Bożego Narodzenia w grudniu 2017 r. przekazał życzenia, ale nie chciał się z synem spotkać. Następnie w styczniu 2018 r. telefonicznie umówił się z uczestniczką na spotkanie z synem w sobotę, następnie przełożył je na niedzielę, po czym w ogóle nie przyjechał do syna. Nie składał życzeń synowi na święta Wielkanocne, ani w dniu urodzin. W Dzień Dziecka I. powiedział, że nie chce kontaktu z wnioskodawcą.

(dowód: zaświadczenie – k. 141, zeznania M. K. e-protokół z dnia 24.05.2017 r. 00:03:05 – k. 142v w zw. z e-protokół z dnia 24.10.2018 r. 00:06:24 – k. 310v; odpis aktu urodzenia – k. 242; wydruk z portalu FC – k. 225-226; wiadomości z komunikatora internetowego – k. 227-232)

Obecnie małoletni I. mieszka z matką, jej mężem, na którego mówi „tato z wyboru” oraz przyrodnim bratem pod W., tam też chodzi do szkoły. W szkole nie ma żadnych trudności, lubi swoją klasę, wychowawcę. Jest bardzo dobrym uczniem, nie sprawia trudności wychowawczych. Każdy weekend spędza w Ł. w mieszkaniu będącym własnością S. K., gdzie wcześniej mieszkał. Do Ł. przyjeżdżają całą rodziną, tj. z uczestniczą, jej mężem i ich wspólnym synem. I. spotyka się wówczas z kolegami i dziadkami. Małoletni I. na początku roku 2018 wyrażał ochotę na spotkania z ojcem w weekendy, kiedy jest w Ł.. Chciał się z nim spotykać w soboty od godziny 11.00 do godziny 16.30 poza miejscem swojego zamieszkania, a w piątki i niedziele jeżeli on sam miałby na to ochotę. Nie chciał nocować u ojca, gdyż ten go wielokrotnie zawiódł. Małoletni I. nie ma do niego zaufania. Jednocześnie chce utrzymywać kontakt z ojcem i się z nim spotykać, z drugiej strony boi się tego, że ojciec znowu go zawiedzie. Nie chciał się spotkać z ojcem w dniu przesłuchania, ale wyraził gotowość na spotkanie się z ojcem za kilka dni. Małoletni czekał na życzenia od ojca. Następnie odmówił spotkania z wnioskodawcą w Dzień Dziecka 2018 r. Wyrażał opinie o toczącym się postępowaniu prezentowane przez S. K.. Był zaangażowany w konflikt rodziców, matka czytała mu maile, od ojca kierowane do niej. Ojciec mówił, że ma najgorszą matkę na świecie. Chodził do psychologa w szkole oraz w Poradni P. – Psychiatrycznej Empatio we W. w związku z sytuacją rodzinną. I. identyfikuje się z mamą i ojczymem – A. Ż., w opowieściach pomija biologicznego ojca. Nie był gotowy na systematyczne i długi kontakt z ojcem biologicznym.

(dowód: zeznania I. K. e-protokół z dnia 15.01.2018 r. 00:02:03 – k. 252 ; opinia biegłej psycholog J. B. (2) e-protokół z dnia 15.01.2018 r. 00:04:43 – k. 252v; opinia psychologiczna, prywatna – 278)

S. K. ma 31 lat z zawodu jest nauczycielem, spedytorem, nie przeszkadza w wykonywaniu ustalonych sądownie kontaktów, namawiała syna do odbywania kontaktów z ojcem biologicznym, ale jednocześnie angażowała go w konflikt pomiędzy rodzicami.

(dowód: zeznania I. K. e-protokół z dnia 15.01.2018 r. 00:02:03 – k. 252 ; opinia biegłej psycholog J. B. (2) e-protokół z dnia 15.01.2018 r. 00:04:43 – k. 252v)

Sąd dokonał ustaleń faktycznych na podstawie powołanych dowodów, które uznał za wiarygodne. Sąd uznał za wiarygodne dowody z dokumentów, których wiarygodność nie została podważona. Nie budzą wątpliwości Sądu również zeznania wnioskodawcy i uczestniczki, które co do przedmiotu postępowania nie wykluczają się, jak również zeznania powołanych w toku postępowania świadków.

Sąd dokonał oceny opinii psychologa A. P., jako stanowiska zaprezentowanego w sprawie przez uczestniczkę postępowania.

Sąd zważył, co następuje:

Wszechstronna analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na stwierdzenie, że wniosek M. K. o zmianę rozstrzygnięcia w zakresie ustalenia kontaktów z jego małoletnim synem zawartego w wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie o sygn. akt I C 2070/10 jest częściowo uzasadniony. Sąd zmienił pkt. 3 wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi I Wydział Cywilny w sprawie I C 2070/10 w ten sposób, że:

C) ustalił kontakty M. K. z jego małoletnim synem I. K. ur. (...) w trzecią sobotę każdego miesiąca poczynając od godziny 11.00 do godziny 16.00 w miejscu zamieszkania małoletniego w Ł., os. (...) z prawem zabraniającego małoletniego poza miejsce zamieszkania za jego zgodą;

D) ustalił kontakty M. K. z jego małoletnim synem I. K. ur. (...) w Święta Wielkiej Nocy w latach nieparzystych w Niedzielę Wielkanocną a w lata parzyste w Poniedziałek Wielkanocny od godz. 11.00 do godz. 16.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego za jego zgodą.

Sąd z obowiązał przy tym uczestniczkę S. K. do wydawania dziecka w zakresie ustalonych kontaktów a wnioskodawcę M. K. do odbierania dziecka i ewentualnego odwożenia do miejsca zamieszkania pojazdem przystosowanym do przewozu dzieci, natomiast oddalić wnioski w pozostałej części.

Problematyka kontaktów osobistych rodziców z dziećmi została uwzględniona w europejskich standardach prawnych. Zasada 6 rekomendacji nr R (84) w sprawie władzy rodzicielskiej z 28 lutego 1984 roku zapewnia rodzicowi niewychowującemu dziecka prawo do utrzymywania z nim kontaktów osobistych. Z kolei konwencja o prawach dziecka z dnia 20 listopada 1989 r. (Dz. U. z 1991 r. Nr 120, poz. 526) ujmuje prawo do utrzymywania kontaktów osobistych z rodzicami jako prawo samego dziecka. Zgodnie z art. 9 ust. 3 dziecko ma prawo do utrzymywania regularnych stosunków osobistych i bezpośrednich kontaktów z obojgiem rodziców, z wyjątkiem przypadków, gdy jest to sprzeczne z najlepiej pojętym interesem dziecka.

Przyjęta w dniu 3 maja 2002 r. w W. przez Komitet Ministrów Rady Europy konwencja dotycząca kontaktów z dziećmi, podpisana przez Polskę dnia 24 września 2003 r., określa pojęcie kontaktów w szerokim ujęciu. Obejmuje ono nie tylko osobistą styczność –

w tym poza miejscem zamieszkania dziecka – ale także kontakt telefoniczny oraz przez pocztę elektroniczną, co nie zastępuje, lecz uzupełnia kontakty bezpośrednie, a może je zastąpić jedynie w wyjątkowych, uzasadnionych przypadkach. W pojęciu tym mieści się również obowiązek informowania osoby uprawnionej o dziecku i dziecka o tej osobie (M. S. (red.), Standardy prawne Rady Europy. Teksty i komentarze, W. 1995;

W. S., Komentarz do Rekomendacji Nr R(84)4 (w:) M. S. (red.), Standardy prawne..., s. 213 i n., J. I., Władza rodzicielska..., s. 193 i n.).

W Polsce prawo i obowiązek utrzymywania kontaktów między rodzicami a dziećmi określone zostało m.in. w art. 113 k.r.o. Paragraf 2 przytoczonego przepisu określa podstawowe zasady sposobu utrzymywania kontaktów. Zawiera przykładowy katalog elementów składających się na kontakty z dzieckiem, które obejmują w szczególności przebywanie z dzieckiem (odwiedziny, spotkania, zabieranie dziecka poza miejsce jego stałego pobytu) i bezpośrednie porozumiewanie się, utrzymywanie korespondencji, korzystanie z innych środków porozumiewania się na odległość, w tym ze środków komunikacji elektronicznej. Z realizacją prawa do porozumiewania się na odległość wiązać się będzie zobowiązanie tego z rodziców, u którego dziecko na stałe przebywa, do przekazywania dziecku korespondencji, udostępnienia komputera, telefonu, a także podania właściwego adresu poczty elektronicznej oraz numeru telefonu (J. Ignaczewski, Kodeks rodzinny..., s. 650). Jak wskazano w uzasadnieniu projektu, katalog elementów kontaktów z dzieckiem ma charakter otwarty, ale zawiera najważniejsze składniki kontaktów z dzieckiem i powinien ułatwić formułowanie rozstrzygnięcia sądowego, dotyczącego tej materii (Uzasadnienie projektu..., s. 39). W uzupełnieniu można wskazać na prawo osoby uprawnionej do informacji o drugiej osobie. Należy zauważyć, że nowe brzmienie przepisu dostosowane zostało do postanowień konwencji dotyczącej kontaktów z dziećmi z dnia 15 maja 2003 r., posługujących się pojęciem kontaktów w szerokim ujęciu (por. uchwałę SN z dnia 8 marca 2006 r., III CZP 98/05, OSN 2006, Nr 10, poz. 158).

Zgodnie z art. 113⁵ k.r.o. Sąd opiekuńczy może zmienić rozstrzygnięcie w sprawie kontaktów, jeżeli wymaga tego dobro dziecka. Wydane przez sąd orzeczenia dotyczące kontaktów z dzieckiem (a więc zarówno na podstawie art. 113², jaki i art. 113³ a także art. 58 § 1 czy art. 107 § 2) mogą zostać przez sąd zmienione. Rozstrzygające znaczenie w tej sprawie ma wzgląd na dobro dziecka. Zmiana ta może polegać na zaostrzeniu środków ingerencji, jak i na ich złagodzeniu. Jeżeli więc np. sąd stwierdzi, że ograniczenie kontaktów z dzieckiem nie wywołuje pożądanego, z punktu widzenia dobra dziecka, efektów, wówczas zakaze ich utrzymywania, jeżeli są spełnione przesłanki takiego zakazu. Może również zaistnieć sytuacja odmienna. Na przykład sąd stwierdzi, że brak jest podstaw do dalszego utrzymywania zakazu kontaktów. W takim wypadku sąd może uchylić ten zakaz, jednocześnie wskazując - jeżeli jest taka potrzeba z uwagi na dobro dziecka - na czym polegać ma ograniczenie kontaktów. Ograniczenie to może zostać następnie zniesione.

Sąd uznał, że w realiach niniejszej sprawy zasadna jest zmiana ustalonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi kontaktów M. K. z jego małoletnim synem I. K. z racji zmiany okoliczności faktycznych, a w szczególności przeprowadzki małoletniego I. wraz z uczestniczką w okolice W.. Niemożliwe w takich okolicznościach są zatem kontakty odbywane w tygodniu we wtorki i czwartki popołudniu. Odległość dzieląca miejsce zamieszkania ojca i syna sprawia ich wysoką uciążliwość.

Sąd zważył, iż małoletni I. K. podczas wysłuchania w dniu 15 stycznia 2018 r. wyraził dalszą wolę spotykania się z ojcem biologicznym pomimo, jego odwołania kontaktu w styczniu, jak i brakiem spotkania w święta Bożego Narodzenia 2017 r. Jednocześnie małoletni precyzyjnie określił ramy tych kontaktów, tj. w każdą sobotę w godzinach 11.00 – 16.00 i ewentualnie, jeżeli będzie miał taką potrzebę w piątki po południu i niedziele. Z opinii biegłej psycholog J. B. (2) wynika, że małoletni I. ma potrzebę kontaktów z ojcem, a jednocześnie czuje przed nimi lęk, boi się, że ojciec go zawiedzie. Nie ma zaufania do ojca, który go zwiódł niejednokrotnie. Wnioskodawca ma jeszcze cieższe szanse, na odbudowywanie relacji z synem poprzez stopniowe odzyskiwanie zaufania. Musi pokazać synowi, że jest słowny. W ocenie Sądu w obecnej sytuacji tylko od M. K. zależy czy będzie on nadal uczestniczył w życiu swojego syna I..

Sąd uznał, iż zgodne z dobrem dziecka jest utrzymywanie kontaktów z biologicznym ojcem w trzecią sobotę każdego miesiąca poczynając od godziny 11.00 do godziny 16.00 w miejscu zamieszkania małoletniego w Ł., os. (...) z prawem zabraniającego małoletniego poza miejsce zamieszkania za jego zgodą, jak również ustalił kontakty M. K. z jego małoletnim synem I. K. ur. (...) w Święta Wielkiej Nocy w latach nieparzystych w Niedzielę Wielkanocną a w lata parzyste w Poniedziałek Wielkanocny od godz. 11.00 do godz. 16.00 poza miejscem zamieszkania małoletniego za jego zgodą.

Sąd uznał, iż dwa razy w roku jest szczególny czas świąteczny spędzany w rodzinnej atmosferze i wybrał święta Wielkiej Nocy, jako te odbywające się zazwyczaj w aurze wiosennej, kiedy wnioskodawca będzie miał szansę na sączenie z synem czasu na powietrzu określając uprawnienia M. K. do spotkania z synem.

Biorąc pod uwagę 14-miesięczny okres braku kontaktów osobistych wnioskodawcy z jego małoletnim synem, pomimo co weekendowej obecności małoletniego w miejscu zamieszkania wnioskodawcy, jak również sporadyczny kontakt telefoniczny Sąd oddalił w pozostałym zakresie wniosek M. K. oraz nie orzekł o częstotliwości kontaktów zgodnie z życzeniem małoletniego I. z dnia 15 stycznia 2018 r. Po tej dacie wnioskodawca nadal bowiem nie wykonywał osobistych ani telefonicznych kontaktów ze swoim synem, czego efektem była odmowa małoletniego na spotkanie z ojcem biologicznym w dniu 1 czerwca 2018 r.

Uczestniczka postępowania S. K. wskazała, że nie będzie dla niej uciążliwością przywiezienie małoletniego syna do Ł., bowiem całą rodziną spędzają tu każdy weekend od piątku po południu lub soboty rana do niedzieli do godziny około 17.00. W tym czasie I. K. spotyka się z kolegami i dziadkami. Zatem małoletni nie będzie przyjeżdżał do Ł. specjalnie na spotkanie z ojcem, gdyby ten nie zaczął ponownie realizować kontaktów, do których został uprawniony. Jednocześnie Sąd biorąc pod uwagę brak kontaktów M. K. z synem po dniu 15 stycznia 2018 r. uzależnił kontakty osobiste od każdorazowej zgody małoletniego, który w bardzo rozsądny i precyzyjny sposób wyraził przed sądem swoje życzenia w tym względzie.

Zdaniem Sądu małoletni I. potrzebuje czasu, aby nawiązać relacje i odbudować więź z ojcem. Sama uczestniczka oraz świadkowie przyznali, że wcześniej małoletni chętnie uczestniczył w kontaktach z ojcem. Zatem jej rolą będzie przygotowanie go do ponownego kontaktu z nim, aby nie czuł lęku i nie był zniechęcony do ojca. Z kolei od M. K. zależy czy wykorzysta daną mu ponownie szansę na bycie ojcem i zaangażuje się w życie swojego syna, pozna jego potrzeby i zainteresowania oraz będzie je zabezpieczał w odpowiednim wymiarze.

Należy mieć przy tym na uwadze, że orzeczenia sądu rodzinnego mogą być zmieniane, jeżeli dojdzie do zmiany okoliczności faktycznych. Jeżeli wnioskodawca będzie wykonywał kontakty w orzeczonym powyżej zakresie a małoletni I. nabierze zaufania do ojca i pewności, że może na nim polegać, być może zechce częściej się z nim spotykać, a z czasem również poza miejscem swojego zamieszkania. Jeżeli natomiast kontakty w tak określonym zakresie nie będą wykonywane, uprawniona będzie zmiana orzeczenia zgodnie z wnioskiem złożonym na ostatniej rozprawie przez

pełnomocnika uczestniczki. Duża rola obecnie przed rodzicami, aby odkładając na bok wzajemne animozje umożliwili małoletniemu nawiązanie i utrzymanie prawidłowych relacji z ojcem.

Sąd zasądził od M. K. na rzecz S. K. kwotę 1680 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania wobec faktu, iż interesy uczestników postępowania były sprzeczne. Sąd odstąpił zatem od zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c. i włożył na wnioskodawcę, które wniosek został w zdecydowanej większości oddalony obowiązek zwrotu kosztów postępowania uczestnicze, tym bardziej, że podtrzymywał on swój wniosek w niezmienionym kształcie do końca postępowania. Podstawą wyliczenia wynagrodzenia pełnomocnika uczestnika był § 4 ustęp 1 pkt 4 w związku z § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 listopada 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800).